

Be Bô

Truyện này được viết dựa vào lời kể lại của một người bạn nhân tiện thêm thắt ra. Các tình tiết, tên tuổi hay nhà nằm trong truyện đều là sản phẩm của trí tưởng tượng. Do đó có chơi nào với tình trung hợp hay xúc phạm đến quý vị, xin vui lòng bỏ qua cho.

Mỗi năm rồi mỗi về lại quê hương, mỗi số lại hoàn toàn thay đổi. Ngôi trên tầng bốn khách sạn Majestic nhìn ra sông Sài Gòn long gió, tôi thấy quang cảnh thật xinh tươi và đầy sức sống. "Mọi người bây giờ lo làm giàu rồi à, nhìn tàu hàng lớp lớp thì biết, không nhớ 10 năm trước đây..."

- Em thì mua rồi chứ, hai anh ngồi chơi nha. Nhỡ chiều về sớm ăn cơm rồi.
- Ồ, nhỡ mua vài chai Sài Gòn ướp lạnh sẵn nghe em!
- Ồ, biết rồi! May anh tư lại là chứ không nữa rồi!

Câu chuyện của hai vợ chồng thằng bạn cắt đứt dòng suy nghĩ của tôi. Người vợ to lớn đang bước vào thang máy rồi khuất dần.

Kể cũng lại, thằng bạn của tôi – nếu nói cho thối sẽ công bằng – thuộc vào hàng "bay chu lùn", thế mà lại có vợ to lớn nhờ đó thôi, kiểu này không biết làm ăn gì được. Qua là số là trên đời nam nào cũng có.

Nhìn cái vẻ mặt ngạc nhiên mà không dám hỏi của tôi, thằng bạn hiểu ý cười khà khà, rồi bắt đầu kể.

o O o

Vào khoảng năm 90, tôi vào học trường Nữ học Bạch Khoa. Vào thời đó có con cái học vào trường này là một niềm hạnh phúc với bố mẹ, nên ba mẹ tôi cũng làm, không cho làm gì cả, lại sắm sửa đủ mọi phương tiện vật chất để bạn bè.

Thật ra thì trong trường tôi thuộc vào hàng loại choắt, người có chút xíu, không nhiều lắm là tôi vai tui bạn cùng khoa, nên ít nhiều gì bị khinh thường, nhất là bốn con gái. Cái tôi không hai tôi cái thân, thấy tôi nhỏ bé quá nên các cô gái không thêm nữa mà thêm. Do đó con trai nào học rồi mà chửi cô mọi tình huống, thiệt nói ra xấu hổ với bạn bè. Tôi chỉ được cái là học giỏi, bắt cô môn gì cũng ăn hết tui bạn cùng lớp, nên tui nó ít nhiều bị ghét, thì bạn cùng đat theo, đặc biệt là chuyện gái gù.

Bạn tôi được một nam với nhiều bạn, chuyện tình không vào đâu, tôi bước vào nam hai năm học. Bốn vợ giảng đường rồi lại khai giảng, thằng Minh "le" ngồi kế tôi cứ nhìn quanh nhìn quắt rồi chắc lỗi:

- Cha, nam môi mà ít em qua, đúng là Bạch Khoa mà!

Qua thật, con gái vào học Bạch Khoa rất ít, có vào thì nửa cũng là mấy em coi cóc, hay tưởng tượng ong, không nhớ tui bên Sở Phạm hay Tổng Hợp, em nào em này nếp nhô tiền. Nàng lộ mô ngờ tôi rồi, thằng Minh le nắm tay tôi nắm chặt một cái làm mọi người xung quanh quay lại nhìn. Nói yên yên một lúc, nó mới khẽ bảo tôi:

- May nhìn xem, ô hang ghe thờ tổ rồi, có một con nhỏ "ba chày" luôn!

Toi lơ ngơ quay lại nhìn:

- Nấu nấu? Tao có thay gì nấu?
- Nổ, nổ, ao xanh xanh nổ...!
- Phai chơi con nỏ bỏ to chàng nhỏ nhỏ ôi nổ không?
- Ô, nổ rồi!
- Vay ma nếp gì, mặt mũi trắng xát không có duyên dung gì hết!

Thang Minh nhìn tôi (thật ra lúc nhìn tôi thì ngơ ngác không biết tổng nó liếc gì nấu không ha) nhỏ ngơ ngác cũng trắng rồi xuống rồi cõng má mại:

- May cốc má che nhỡ ông!

Nó nói làm tôi cũng hơi nhót, tôi bên ngoài có liếc nhìn lại một cái cho tổng tan, ai ngờ cái em to núng nhỏ voi ngồi ke bên em ao xanh nổ tình cô quay lại, thấy tôi nhìn bên trong mắt liếc một cái, tôi sô qua thụt luôn.

o O o

Thang Minh không ngờ cái tổng lạnh chanh vay ma hay, chứ môi vai bả không biết nó mới chạy thế nào, mà em ao xanh nổ chầu nổ, lại ru nổ phong chôi. Nó bên ru tôi theo cho có nỗi có bạn, tiếng la tào cô hỏi cho tôi những thật ra là cho hạn nổ ... khớp.

Ký túc xá nằm trên ruộng Trần Hồng Náo, thật là ruộng sinh viên. Hai thang tôi phải leo tan lau bon, thô hao hết môi tôi ruộng phong của bốn con gái nổ. Ký túc xá này chứ danh cho sinh viên Kinh Tế và Tổng hợp, không ngờ tôi nay học Bách Khoa mà thuê ruộng, cũng hay.

Vào phòng, thang Minh lo châu nấu vào nỏ Vạn tam số này nó. Tôi nói cũng quê Quảng Ngãi nên câu chuyện ít nhiều cũng dễ thân. Trong phòng có một ngóc ngách, nó phân công cho tôi tiếp chuyện. Và một nữa xui xẻo cho tôi: ngóc ngách con gái mà tôi ruộng hạn hạnh diện kiến là Be Bỏ của ngày khai trường khi nào.

Ngóc ngách nói oan gia chạy mỗi tam nổ vạn gap, qua là nổ. Be bỏ có tên cũng dễ thông: Oanh, ô chung phòng với Vạn và hai cô bạn nữa. Hai cô bạn kia nổ chôi rồi, tôi ngồi nổ diện tiếp chuyện với "nang" mà oai tổng còn. Thốc ra tôi ngoài cái tôi là nỏ con thôi, chỗ da thòt cũng san chắc làm ai. Tập Thiệu Lam nổ hỏi con nỏ, gan này lại học Vovinam nữa, nên tôi không ngán thang nào hết. Nhưng mà thốc tình ngồi ruộng có be bỏ này, tôi run lên tổng chấp, da gà nỏ da gà lên nói lên có cục vay nổ.

Oanh có ruộng mắt bầu bĩnh, nhìn cũng dễ coi. Nổ ruộng đã ngấm ngấm nổ nhỏ bánh ít, ruộng mắt này nếu nỏ nổ một chút, om bột một chút thì có thể nói là nếp. Thân hình của "nang" không thể nói là phình non, nhưng có thể nói một nổ rất gọn: "gấu", vì nang rất to. Cái to của ngóc ngách vai u thòt bap, cái to của các lỗ số thể hình. Nhìn xét cho nổ, lỗ số Ly Nổ bay giở so ra con kem nang vai phình! Nói chung chơi nào cũng to hết, hông biết "chơi nổ" có to không thôi.

- Anh Phong là ngóc ngách Xì Gong ha?
- Ô, anh sinh ra và lớn lên ô này, khi nào có dịp môi em lại nhà anh chôi.
- Ô, hay qua nh. Chắc nhà anh to lắm.
- Nỏ thôi, có may ngóc ngách ô mà can gì nhà lớn, và lại ô Thanh phố này mà nhà to là sẽ giàu ngay.
- Tại sao?

- Thì ban nất chỗ sao.
- Ồ, không nhớ em, ô Nặc lặc nất e he, chừ trong ca phe thôi, a, anh thích uống ca phe không lát nếm ve một ít...

Câu chuyện cứ thế diễn ra, không nên nói là tệ nhất, nghe nói tôi học giỏi, Oanh liền nói tôi có rãnh chừ bãi dùm, thật là chết tôi không ạy chỗ? Những tháng Minh cứ kỳ kèo, cau mong tôi giúp nể nó trong cay si nhớ Van.

- Ồ thì giúp, mà mỗi tuần ba chầu ca phe môi nể thôi.
- Mặc qua, bắt bắt cho tao nể...
- Nể là tao tính nể làm rồi! Hy sinh nể con trai nể nể của tao rồi con gì? (không ngờ lời nói chôi này sao này thành sở thích).

Thân hình phì non của Oanh không thoát khỏi túi bán quai quai trong trường. Chúng không ngừng nếm tiêu:

- "Cấp vụ con nể nể chắc nể cô 7 kí"
- "Chú chớ ôi, cái nể một nể kia, nhìn thấy khiếp chớ?"
- "Ma ôi, bị nể nể ma up mặt dửi chắc tao chết ngộp qua may"
- "Ồ, leo lên nể nhảy con nể, chắc là nể hôn nể trên nể mọt Kim Nể qua túi bay ôi!"

Biết tôi thân với Oanh, túi nó chầu mọt lại hỏi:

- "E, thay nó sao may?"
- "E, may có bao giờ nhìn thấy gì của nó chớ may?..."
- Hỏi nó làm gì, cái tháng ọc tiêu này mà nói chuyện gai gu thì cũng nể không?

Túi nó làm tôi tức nể nể, nể nể ma biết sao nể? Bỗng chí anh hung nói lên, tôi nói:

- Tao sẽ mọt ta chỉ tiết thân hình của nó cho túi bay xem, cái gì nể?
- Cả bốn nhao nhao:

- Ca mọt tháng học bổng của túi tao!

Chết cha rồi, tôi chong che:

- Những tao lấy tiền nể nể môi nể!

Thang Tuan bung phe nói:

- E, nể có nể may, rui may làm hong nể rồi hue tiền sao?

Tôi nể the lan tôi:

- Sốc chôi sốc chôi chôi! Không ca thì thôi nghe!

Thang Phung trau nể ben khoa lap liên:

- E, chẳng may khi thang Phong nó hàng thế này, không chịu nó một chuyện nữa tui bay! A, tao nói trước rồi nghe, không thành công là phải hoàn lại vốn, còn thêm một chầu nhau ô Doc Sống Mu¹ còn thêm một năm làm bài tập không công cho tui tao, nhớ chưa?

Nhìn tui nó loay hoay doc tui, mới nữa hôn nam chục, công lại cùng rồi mua bó rồi hiệu cau canh và may thang gối xe, tôi bỏn chon trong dãi, bên gối gác:

- E, tui bay, cho tao 1 năm nữa tui bay?

Tui nó nhao nhao:

- E, nữa cơ nữa may, ăn ngon môi ngon, 1 tuần thôi!

- Thôi cho tao 6 thang nữa!

- Nãi nói là không nữa ma, tiền cam rồi rồi nghe!

- 5 thang?

Ky keo mai, cuối cùng tui nó cho tôi cái hen là 3 thang. Thật là khoi cho tôi. Cái chuyện của gái xõa này tôi làm nữa cơ thanh công lần nào. Lần này em này mặc dù là xấu nữa, những ... của nữa tôi cái vụ cho xem ngực xem mông rồi thì còn gì nữa trai của tôi nữa? Thôi rồi, số tiền này niệm về cat nữa nữa, chờ nữa ky hạn ba thang niệm nộp lại cho chúng, còn thêm tiền nhìn qua sang côm trởa chắc là nữa. Thật nữa là hơn ba nam, dài ... một lời nói ma.

Bat nữa tổ hôm nữa, tôi cùng rang bao đàn ma gái gam Oanh. Những giờ học trên giảng nữa xong tôi thông nữa lên lớp của nang, hôm thì ru nữa ăn cơm, hôm thì uống nước mía, tan doc. Qua thật nang là ngỗai vui, côm ăn gặp hai gặp ba ngỗai thông. Nữa côm 4 ngàn, nang xõi hết còn xin thêm 4-5 dĩa côm thêm, làm ba bạn côm nhận mặt nhận may than lợi vốn. Tôi nhiều lúc phải không khâu phan ... côm thêm của tôi cho nang. Những lúc nữa, nang nhìn tôi cam kích làm, nghĩ cùng tôi. Nãi mang cái than nhờ vay, ai cùng thì thao chế bại, tổ nhiên cơ ngỗai tốt với mình sao không biết ôn voi hạn cho nữa.

Thật ra tôi cơ tốt gì cho cam? Tôi tốt với nang chứ vì mục đích nên tôi kia thôi. Những những lúc nữa, tôi muốn nhận cô hoi gái vô bay tôi tình cam của mình, nữa hong lấy long nang rồi ... ay ay cho xong. Những phen cái vừa môi nữa cat lời là tôi nữa run nhờ cay say, lúu cả lổôi, nữa rồi mat nữa bằng rang nhai côm nhọc nhách nhờ nhai cam vay. Tôi nữa cơ biết những lúc nữa nang nhìn tôi với nữa mat long lạnh, am áp làm.

Tham thoát nữa hai thang rồi, tôi chưa làm nữa côm chao gì cả. Bón bạn thì cơ thực đức, chuyện sầm sì rầm rang thế nào hình nhờ nang biết, càng de dặt hôn. Lần nữa, nguyên cả tuần không thấy mat nang, tìm cùng không cơ, tôi chống nên Ky tức xa, môi hay nang đơn ra thuê nhà ngoai ô. Lần theo nữa chứ, không ngờ nang ô khu phòng của tôi, cách nhà tôi hai con hẻm nhỏ.

Căn nhà môi của nang khá rộng, nghe nữa cơ cả ba mẹ của nang nhận cô ca phe trưng mua, bán mua cho anh chò em nang ô ma học. Cái nhà này cơ hàng rào khá um tùm. Sau ba ngày qua lại nghiên cứu, tôi phát hiện ra nang ô phong ngoai, sát sau hàng rào. Ha ha, dịp may cơ rồi, tôi phải

mao hiểm rình trộm môi nể, vồ không mất công "cua", vồ mau lật múc nể.

Thật ra may mắn tôi nể nơi bả, nơi ầu, những túi bạn tôi tình quái lạ, thế nào cũng lát tay của tôi. Chỉ bằng dùng hai ke này, biết nể ... ha ha, tôi mĩm cười nể y.

Thêm vài ngày nữa, tôi biết nể tập tại từ lúc 5-7 giờ tôi, cũng trong cái phòng sát cửa sổ nể. Con gái mà tập tạ! Thân hình sẽ nhỏ voi cho nể kiếp! Ha ha, có lẽ lọt vào mắt ... nể tôi của tôi cũng không lợi von tí nào. Thế là tôi quyết nể nhận một bả tôi trôi, lên leo hang rạo xem ... hoa.

o O o

- Hôm nể câu xem có nể không?

Tôi nể nể hỏi. Phong voi tay lấy ly bia trên bàn, uống ốc cái, bít bia dính nể lên hang ria mep, trả lời:

- Tờ tờ chỗ, may nể nể con hôn tao nữa. Phải lúc nể tao biết thì bây giờ nể có khó.

Tôi rót tiếp cho bạn, rồi tiếp tục đóng tại lên nghe câu chuyện nể bạn.

o O o

Tôi thờ bây nể, sắp nể bạn rồi, Phong không thế nào chán chỗ nể nữa, ben lên nể ben hang rạo nhà Oanh. Nể ô ben ngoài hang rạo, bạn thấy nể ben trong bạn qua cửa sổ khép hờ, in hình một cô gái nể hì húc tập luyện.

- Cái hang rạo này gái chỉ mà làm thế?

Gà lâu bâu rồi nể nhàng nhảy xuống nể. Ron ren nể ben cửa sổ, gái nhìn vào. Không tin nể! Tìm bạn muốn nể lại!

Oanh nể ô nể! Có ta gần nhỏ trần trụi. Và bạn nể nể nể rằng tại sao Oanh lại làm nể thế: không có nể nể nào có thể chịu nể những bít thò nể vòng lên nể thế mà không rách toát ra, và có ta "uống trỏ" là phải làm. Nhìn cái cô này và to nể nể cô bít, nhìn xuống gò nể càng nể cô bít nhỏ lố lố thế hình, Phong có cảm tưởng nể là một chàng trai chỗ không phải là con gái. Nếu không thấy cái nể vui hời to, thì với thân thế nể nhai mọi hời thế này, và cái hời thế phang lì hời nhu nhu chỗ không dài thông thặng em trai lúc lúc thì chắc Phong nghĩ nể là Anh Hai của Oanh làm.

Nhìn tờ tờ xuống phía dưới, Phong thấy cô thế của Oanh nể nể là thò, tổng lan da thò thò thật là rạn chắc. Cái eo thon nể hình chữ V. Cái mông nể u lên một thò thò này chỗ không tròn trịa nhỏ may có biểu diễn thế đức thế hình trên TV. Khuôn nể của Oanh đồng nhỏ nhỏ hôn hết so với các bít bạn còn lại trong cô thế, những nể to bằng nể trai dĩa hau rồi.

Tuy nhiên, cái nể vào mắt Phong nể hôn hết là những gì Oanh nể giữ trong tay. Nể là những cục tạ to lớn. Nể tổng với nhà văn hóa quan 5 tập chỗ ít thang, Phong biết may cục tạ này ít nhất cũng 20 kg một vòng. Cô Phong bít với hai cục một bên nể hai cái là hết sức, tôi cảm rồi. Nể nay Oanh chỗ mọi bên 4 cục, lại thêm may cục nhỏ nhỏ 2-3 kg nữa. Oanh làm nể nể nể cái 3-8 rồi². Bít thò tay của Oanh vòng lên nhỏ trai ban long, cạnh tay nể so ra con lớn hôn bít nể của bạn nữa.

Xong bai tap nam nay, Oanh ngoi day, nĩ lai dan tap xep ta vao. Phong bat nĩau nĩem: "mot cuc", "hai cuc", "ba cuc"... "tam cuc", cha 160 kí, me no, keo kieu nay chet me con gì? Cai gì vay? Them 4 cuc 2 kg nữa ha? 168 kg! Me ôi!

Oanh bay giô nĩng chang hang ra giũa phong, vong tay keo can truc. Phong len nhìn xuong hai bo, thay cai am ho co hang long ôôt rôôt om sat vao da, nhìn chơ nay trang trang rat gô cam. không biet no co cao bôt không ta? Phong bong cam thay đôôi nĩay quan com com, thì ra con cu han nĩai nhuc nhích ngọc nĩau day roi.

Cam thay hoi nĩau nĩau, han lay tay sũa lai cho thang em trai nĩung vao vò trí, lam bam:

- Me may, vay ma con công nĩôc, het chơ noi may roi!

Noi vay chơ han con thôi gian nao ma chũ y nĩen cai thang em "mat day" của han nữa. Tieng cot ket của banh xe keo trong dan tap loi cuon sữ chũ y của han.

Oanh nĩng dang chan bang vai, hai tay nam lay thanh ngang, vong ra trôôt cũi gap ngôôi! Mot cai... Tô tô tha ra... Hai cai... Môôi hai cai! ngông chut, ngôôi xoay vong vong, tay tha long. Chet! No co thay mình không nĩay! Nhông ma luc nay gay can nhat ma! Chính luc Oanh xoay vong vong tha long la luc Phong nĩôc mưc kich cô the nang roi nhat. Han hĩt ha "Qua nĩa! Ly Nĩôc con thua!". Lai cot ket... cot ket... Mot ... Hai ... Ba... Ngông... lai tiếp tục.

Sau mot hoi coi nĩai con mat, than the nong bống va "nông tống bống", Phong chôt cam thay noi sữ hai xam chiem mình.

"Mot thang con trai học nam hai gan sang nam ba nĩai học ma lai nĩi coi len con gai ô truong, ngôôi ta bat nĩôc côi cho thui nĩau"...

"Thoi coi nhữ mưc tieu nĩai nĩat, chuan la thôông sach, ô nĩay lô quô mot hoi no biet nĩôc chac chet!"...

"Thoi xong bôa nay "qua" xin chũa, hong dam "nĩeo long nha" vôi em nữa"...

Phong tô tô cũi nĩau xuong, lum khum bo ra hang rao roi leo len. Bong "soat" mot tieng, cai buc go Phong bau vao co lei bô mưc hay sao nĩo bong ra, han rôôt xuong nĩat nĩanh oach mot cai. Cai day kem gai cao vao gau quan rach mot lo, trung phai da nĩui sôôt mot nĩông dai.

"Me no, xui tan mang. Nĩau thay ong ba ong vai luon ha!

"Í ma con hen, no hong phạm tôi thang nho, hong thoi..."

Nĩen trong nha vut tat sau tieng soat nĩo. Phong run cam cap voi va leo len lai mac cho nĩau nĩon.

Nhông... trôi bat dung gian, môi vôi nĩôa mot chan qua ben kia hang rao, cai mong con ô ben nay thì bô mot ban tay nam lay, roi Phong cam thay nĩau oc quay cuong, toan than han bô mot canh tay canh cang nhac bong len. Han giô nhữ con meo mỗp, run lay bay, nam mưc lĩa lĩa:

" Thoi roi nĩoi roi Thang Phong nay roi, bô bu roi!"

Ban tay ay giô chôt lay co han, loi vao nha. Han co sôc vung vay, nĩam nĩa, nhông tat ca nhông chieu han dô ra nĩeu vôi hieu, no nhữ nĩanh vao bô cat không bang. Cuoi cung, han lai dan. Can co bô bop nghet nĩen thô không noi nữa hương gì nĩam vôi nĩanh.

Han cung không thể là nữa. Ma cô là nữa chẳng nữa han cung không dám. Bàn tay nỡ van giỡn rút tay han. Nên nữa bắt sang trở lại. Và Phong chốt nhan ra rằng mình đang bỏ giỡn lơ lửng trên không bang một canh tay của Oanh! Canh tay gan guốc và lóc lõng đang vong lên nam cô han xạch lên nhô xạch một con gà! Nên bắt sang, Oanh nữa nỡi mặt to nên nhìn ga.

Cái nỡi mặt gian dối ay bong ngạc nhiên khi nhan ra Phong, Oanh uly lên một cái, rồi múm cổôi tinh ngòch:

- Ha ha, nhìn xem ai đây này! Thì ra em bắt nữa một anh tên là Phong "thò dâm" ³ !

Mặt Phong chuyển từ nỡ sang tai, tai xong rồi nỡ, nói chung bay giỡn cô cat tiet han, han cung không còn giọt máu nào. Sô hai và mặc cô, han không nói lên nữa lời nào trong tình trạng bỏ chet cô và nhac bong chan nhô vậy. Biết không có cách gì cứu van nữa, Phong nhìn Oanh van lớn. Oanh lại cổôi múa:

- Sao? Em đang nỡi lời giai thích của anh đây, chẳng tí hơn à. Sao? Không nói nữa à? Ồ, bỏ ghét thô hòng nói nữa phải không? À, đây, cho anh nói nỡ!

Oanh nỡi tay, nỡi long các ngón tay đang xiet cô Phong ra một chút. Phong nhan nhô vì nầu nỡn lam. Oanh cat tiếng lau bầu:

- Nghe tui nói nói có vui ca nỡ này. Tôi tởng anh là ngổi tốt, không ngổ anh te nhô the!

Khi Oanh thả long tay, Phong phải nỡi nên mấy phút môi lay lại hôi thô, phải nên lam han môi không nỡ thoát ra tiếng ren. Cuối cùng, thì han cung cat nên lời:

- Oanh à! Anh không nỡnh nhìn trom em nầu! Bỏ anh xuống nỡ! Anh chừ nên đây có chút thôi, anh rồi bỏ nỡ ngay khi anh thấy em ... emm..... không có mặc quần áo gì trên ngổi het.

Oanh lung lieng mặt:

- Thật vậy à?

Rồi lay tay lác lác cái than the be nhô nhô con meo con bỏ xạch lờ tai của han, nói gan gan:

- Không nỡnh dom trom chỗ anh tôi đây làm gì? Nói! Nói! Nói!
Môi từ nói là môi cái lác, Phong nhan nhô nầu nỡn, han thô kho khe, tra lời:

- Anh... anh ... tình cô nỡ ngang qua đây, thay anh nên từ cửa sổ phong em... nên anh..."

"Nên anh từ dom trom" hay nên anh the nào bay giỡn? con lời giai thích nào hợp lý hôn cho hanh hòng của han? Cô gai có than hình họ pháp cổôi khinh khinh nói:

- Hô, tôi biết tong các anh nói gì, nghĩ gì về tôi. Bỏ chỗ gì? Các anh to mớ muốn biết chỗ gì? Các anh muốn biết vu tôi có bỏ bang trái banh may anh nỡ không chỗ gì? Cái nỡi bang cang banh xe may cạy các anh tiet ke không chỗ gì? Cái gì an dời lỏp áo quan rồi bỏ nỡ chỗ gì? Kha

Tiếng nhạc vẫn rập rình tiếp tục. Oanh xoay tay, khoe cô bụng. Một... hai ... ba ... bốn ... năm ... sáu mũi nữa tam tam. Xoay mòng, co cô, cái đùi vòng lên. Cha, nữa qua cô... Ly Nởc vậy. Xoay lỏng, tay nữa lên trên, hít hồi! Cô lỏng... Ly Nởc luôn.

Càng biểu diễn, Oanh càng say sưa. Phong càng ngơ ngẩn. Càng ngay, Phong càng cảm thấy Oanh có nét nếp cô bập rập rập rập. Hạn phúc qua, phúc nên nói quen cả nhau nữa, phúc nên nói ha học mồm ra quan sát.

Hết bài nhạc, Oanh quay lại liếc nhìn vẻ mặt ngơ ngẩn của Phong, cô cũng bối rối, thay tôi tôi. Hạn than phúc cô, hay giá này? Bớt lại nói bớt đây bước, cô nói giống bớt gay gắt:

- Chẳng tí hơn! Muốn nhìn gần hôn không? Em năm bao nữa ba nữa ông Việt Nam không có người nào có nữa cô thế nhỡ thế!

Phong nuốt nước miếng. Hạn bây giờ giống nhỡ con nai con trong miếng "gấu mẹ", thật "trong trắng", nữa thông. Oanh bớt lại may catset, chôn bài. Hạn này là một bài nhạc tiết tấu nhanh, những khi em dịu. Không, nói không em dịu, số đó nó mang vẻ em dịu vì nó mang màu sắc kích thích, sôi tình. Phong nghe cô ca tiếng rền rở nữa là tiếng ... làm tình trong lời nhạc vậy.

Oanh bớt ra giữa nhà, cô nói:

- Nhìn cho kỹ nhé!

Than thế nàng lại hóa vào tiếng nhạc. Hạn này không cuốn cuốn đang trao, mà là là lỏm, thanh thoát. Không rần rở, bao hạnh, mà là uyển chuyển, phụ phẩm nữa gió nữa. Nó khác hạn hoàn toàn với lúc này. Phong có cảm giác nếu nàng nhớ nữa một chút, thì chắc chắn nữa là cô thế của Đông Quý Phi, hay của Tây Thi, nữa nữa cho người yêu, người quý. Khi không gong lên, cánh tay denh denh của nàng san chạc, tron hạn nữa ngọc chuốt, chẻ cô nữa hồi to tí thôi. Cái ngực trở về kia toàn là cô, giờ nữa lộ ra hai trái nữa tô càng công, nữa thanh vẻ trở về. Mọi góc nữa ngon Hy Mã Lạp Sơn (Himalaya), biết bao người muốn leo, leo mãi nữa rồi rớt cuộc nhiều người bỏ xác không về.

Ánh mắt của Phong nhìn vào từng nữa ông gần, thô thò. Hạn nhìn một cách say mê, hạn nhìn quên hết hiện tại, quên luôn tên hạn là gì, quên luôn cái nữa em trai teo nhách vì số này giờ từ từ hung hung nữa day nữa quyền... bình nữa.

Than người Oanh càng uốn eo thì đông vật của Phong càng càng to. Nó nữa cây nữa thú giữa mưa thu khạt khạo, chôn nữa từng thổ thạch cùng con mòng xa quan quanh, xem ai là kẻ mạnh hơn. Than hình chữ V của Oanh lúc này bây giờ biến thành tron lang, cần nữa nên tuyệt mỹ nữa con mòng xa lỏm xác thanh tiền nữa. Phong say mê, năm nữa. Phong nhìn ...nhìn...

....cạch ! hết nhạc!

Oanh bớt lại:

- Thế nào chẳng tí hơn? Rõ mắt nữa chửa?

Phong nuốt nước miếng, ngoi ngoay trên đây trôi:

- Em... em... anh không thể tin được, em có ... có thân hình q... qua ... đẹp!

Oanh cười tươi, không mặt mũi:

- Thật thế ư? Nhiều người không tin thế đâu! Tôi xấu xí, ơ đê, cực kỳ, Thờ ơ, be bở...

Phong ngất ngàng:

- Không, anh nói thật tình mà.

Oanh nuốt nước miếng, chớp chớp mắt. Có tin. Đau Phong không nói thật, có cùng tin, phụ nữ là vậy. Có ít nhiều có sự tò mò tin ở bạn thân. Dù họ có xấu tới đâu, họ cũng tham so sánh: "Mình so với con nhỏ bạn cả ngoại cỡ con nhỏ hôn" hay "Con Nga vô cùng Tô Ech hơi nạc nhỏ cơ, con mình không hơi" hoặc "Mình thế này con nhỏ hôn Chung Vô Diem"... Bởi vậy, lời Phong khen, làm Oanh vui lắm.

- Bơ anh nghĩ chỉ có bạn ông các anh mới vai vế thật bực bội sao? Con phụ nữ tôi tôi không có à?

Cô lại lên giọng nói:

- Lý thuyết nói cô thể bạn ông sinh ra là phải to lớn hơn bạn bà. Nếu rồi hoàn toàn sai. Thật chất phụ nữ con có thể to hơn, mạnh hơn nam giới nữa. Họ phải nhờ thế mới giành được sinh con thế cái chỗ. Nên một ngày nào đó, toàn thế nữ giới nếu to hơn nam. Khi đó, nam giới sẽ là người, phải phục tùng nữ giới. Họ sẽ trở thành phái yếu, sẽ bị nữ giới chinh phục. Khi đó, các người sẽ biết thế nào là nhục nhã khi nói câu "Bạn ông làm ra thế giới". Khi đó...

Phong kêu khò:

- Ôi trời, cô lấy đâu ra mô lý thuyết ấy thế? Nùng là rồi nên mà!

Oanh cắt họng, tròn mắt:

- Anh vừa nói gì? Ai nên? Nên nè!

Oanh nam đây trời kéo một cái làm Phong nhăn mặt.

"Ôi trời, mũi dài, y quen miệng dài thân chầu nên nè trời"

Oanh nhìn Phong ghê ghê:

- Có thể tôi và anh không sống tới lúc đó, nhóc à, những anh không tin à, nhìn này!

Cô nói xong bốp tôi một bốp, gong bập thụt lên, xoay lỏng lẻo, rồi lại tổng cục, tổng cục thụt lại ra hóm vào, trông thật ghê ghê. Xong, Oanh quay lại, nhìn Phong cười nhạo nhạo. Phong giạt mình, biết nguy tôi nói rồi. Lặp bập hỏi:

- Cô định làm gì tôi?

- Tôi đâu có ăn thòt anh đâu mà anh sô dô vậy? Bức qua tôi muốn dạy cho anh một bài học!

- Bài học gì?

- Bài học dám coi thông tôi, dám giôn mặt với tôi, dám... dom trom tôi!

Oanh cười hì hì, nói tiếp:

- Anh chờ nữa chớ hết rồi, một môi ve, phen này tha hồ cho tôi muốn chat, muốn nàu anh thế nào cùng nữa!

Nghe nói vậy, Phong chet khiếp:

- Nồng nha! Tôi là con trai nheo nheo, chớ biết mùi nữa, con ham song lam, tha cho tôi nữa!

- Hồ, nên giờ này mà con giôn mặt nữa, đừng là tiếc không sô sung mà!

- Ô, tôi nói gì sai chỗ?

- Con leo lờ nữa ha? Leo lờ ne! nữa ne!

Hai bàn tay to lớn ở dưới của Oanh cứ vào nách, vào bụng của Phong liên hồi làm Phong oằn mình lên, nữa vì đau, nữa vì nhót.

- Bạt ké anh leo lờ thế nào, cùng bò trông phát ních nữa?

- Trông... p..... phát ồ? Có ở mình trông phát tôi thế nào vậy?

- Tôi sẽ làm cho anh kính phục nữa giờ, Phong "thò dăm" à! Tôi sẽ bạt anh quy dõm chân tôi mà van xin nữa tôi bẹp nết anh!

Phong ôi, chet may rồi. Giờ may chang những bò móc thêm cái tên chet tiếc mà con ... bò "ma my" nữa nhón nữa, lại con phải xin "ma my" nữa cho nữa sao? Hu hu, ai nữa có chuyện ngốc nữa nhón thế? hic hic

- Nồng! ...

Những tiếng khóc, những giọt nước mắt muốn mang của han có ích gì? Than thế han cong lên theo từng cái cùi của bàn tay to lớn kia. Nhót! Khoi chầu! Những... hình nhó cùng có một phần khoai cam nữa! Vì ... thang em của han không hen lại ... lên! Và vì cái nút quan Jean của han bò nứt từ bao giờ, cái quan xì trắng lòi ra không thể che nữa nói cái vạt công công ầy. Han ngỗng. Han mắc cỡ vì là con trai ... nghèo ngeo mà. Vì ngỗng nên han phải lay tay che! Mà có tình che nữa, mặt may nhón nhó thế kia thì làm sao qua mặt khỏi có nang ... be Bỏ kia nữa!

- Gì mà giàu giàu diêm diêm, che che nữa nữa nữa, nữa coi coi!

Canh tay bò kéo bạt ra rồi, han ben che mặt vậy, không dám nhìn. Không khí nứt nhón im lạng, chớ con nghe tiếng thò của hai ngỗng. Cái tay to be ngáp ngỗng. Dõng lại. Rồi tiến! Ngỗng! Tiến! Cuối cùng nó vuốt ve bên ngoài, xong lại thò vào trong, móc thang em của han ra.

- "A... aa" - Han hết!

- "A cái gì mà a – thang em của han cõ lai – cha che mat tui hoai, ñe tui lo mat ra ñôi lam an chut xiu chõ"

- Hõ, khiep!" – Oanh de bieu

- "A, ñai ca ôi, cõu em, cõ nam ñau em ngat nheo kìa trôi!"

- "Hõ hõ, cho ñang kiep may, cai lồi tao ... a ñau, nhe nhe tay cai, quy cai... ñau!"

Mac tình han la het, Oanh lúc bop lúc vọc, lúc nhe nhang vuot ve, lúc mạnh tay cau nheo lam han chay ca nõc mat, van xin trôi chet:

- Chõ Hai ôi nhe nhe dum em cai, ñau qua!

- Hì hì, ngoi qua hen, của con trai mac cõi qua! Im lang nao, ñang ñôi!

- Bop ngõi ta muon loi con mat ma bieu im sao im ñõc – han meo mao.

- Ô thì nhe – Be bỏ tra lồi.

Qua that ky nay a nhe tay bõ, het xam xoi lai nan vuot. Thang em của Phong ñõc the vồn thang ngõi, khoai tra cõi ha ha, nõc dai nheo ra chut ít lam tay cõ nang õn õt, cõ a cang khoai chí lam nhanh hõn, het keo cai ñau khat của thang em han ra lai cao cao mieng da. Viéc lam nay lam han trõn trang con mat, va bõ kích thích khong ke gì xiet. Than hình han bat ñau giat giat, mot dong ñien buot tõ ọc ñien tan xõng cung. Han than tham, phen nay chac chet. Ben theu thao:

- Ngõng! Ngõng!

Nhìn ve mat theu nao của han, Oanh ngõng. Cõ lang im ñõng nhìn han, chõt ñõ mat. Cõ lei cõ nhan ra mình vĩa lam chuyen gì roi. Tõng tuoi nay khong biet chuyen ñõ sao ñõc. Phong hí hí mat hõi hop theo doi dien bien tren mat Oanh. Mat cõ lúc ñõ bõng, lúc trang bet, lúc lai anh len ve tinh ngõch. Bàng khuan mot hõi, cõ a len gat gat ñau ra ve ñac y, roi mô day tha Phong xuong.

Chan tay te tai xui lõ ñõng khong nõi, a am ca than ngõi nõng Phong cõ keo quan lai va rang len tieng:

- Oanh tha cho anh ñi chõ? Tha cho anh hen?

Oanh gan giõng:

- Tha the nao ñõc? Bày giõ anh la nõi le của toi, ñau cõ tha anh ñi de dang vay?

Oanh chõt nam ao Phong, xe toat mot cai, ñõt het nut. Phong giat mình, la hoang:

- Cõ, cõ lam ... gì the?

- Muon toi lam nhe nhe thì im ngay, khong ñõc la!

Phong than tham: "chet roi, nõi lot da xe thõt mình ñay roi"

- A, mang toi ñi ñau vay? Buõng ra! buõng ra!

- Im cõi, ten nõi le nay hõ qua! Ngõi pha ñam nay giõ lam cho nõc tam của chui nhan nguoi het

roi!

Um một cái, Phong bỏ ném thang vào bốn tám that to trong phòng bên. Qua là be bỏ cô khác, bốn tám gì to thế? Vứt quan áo bỏ hết hết của Phong sang một bên, Oanh bóc vào, nhào lại nam lấy chân Phong xạch hồng lên. Lúc này han nâng cuồn cuồn bỏ ra ngoài tìm đồng chày. Những bốn tám kha tròn, han luống cuống trượt chân mấy lần. Vỡ bóc bóc một chân lên thanh bốn, bỏ kéo chân kia làm han té sập. May mà han có voi, dùng tay chống, bang không thì cái mặt an trau, cái đầu xóa thuốc rồi!

Nốc trong bốn bóc Oanh pha san rồi tập xong vào tám. Nó ngập hết thanh bốn do không có ai coi. Vì thế khi Phong té sập vào thì đầu han bỏ ngập trong cốc. Han lại bỏ Oanh rồi, lời ngời hết hồi, uong cốc gan nó bung môi lõp ngập thì bóc. Than hình Phong nam gọn trong lòng Oanh, bỏ cả a quan lấy, cuồn tròn trong nhỡ nữa be nam trong bụng mẹ. Tinh thần han hoang mang cốc rồi, những cùng con rồi rồi cảm nhận hai trái bóc rồi thanh tròn nâng chĩa thang vào lòng han. Oanh cười nhỡ nạc nẻ, không ngừng ôm xiết Phong hết chốc lại cu, tìm rồi chơi nhót của han mà mơ vào làm han nhỡ rồi nhỡ dài, muốn chết rồi cho rồi. Mặt han trắng bết, than thế buông xuôi, không còn sức chống đỡ nữa. Han tưởng đầu rồi han rồi rồi là dứt. Những không, chính cái đang về ấy rồi cứu han.

Hết cơn cuồn loạn, thay han nhỡ thế, Oanh hét hoang. Cô kéo han ngời vào lòng, dịu dàng xoa bóp, vuốt vuốt vào lòng cho han lấy hồi. Cô nắn bóp từng làn da thô thòt, chà xát, vuốt về nhẹ nhàng. Chẳng thay han tỉnh lại rồi chút, cô nói:

- Da thòt của anh mòn mang that, nhỡ con gái vậy!

Phong lộ rồi nhìn, anh mặt của han anh lên cái nhìn van lơn trong rất to. Ý nguyên của han là muốn Oanh tha cho han rồi cho rồi, những han biết không để nhỡ vậy. Oanh nằng nùu gõng mặt của han, rồi lấy ngón tay to be vuốt vuốt cái môi sưng veu của han.

Nhìn cái môi ấy một hồi, cô chột cùi đầu, cho hai làn môi chạm nhau, rồi rồi ngay. Sau cái chạm ấy, cả hai cùng giạt mình. Oanh giạt mình cô le vì cảm giác tuyệt vời của luyến ái, của cái chạm môi nam nữ rồi rồi?

Con Phong? Cô le vì ngạc nhiên? Cùng cô le vì cùng cảm giác trái gái rồi? Hay vì rồi? Không biết nữa. Chẳng biết hai ngời nhìn nhau bỏ ngó. Mọi giọt giọt nhích rồi tổng cái nhỡ thôi thúc chui nham mau cho chúng cảm giác có rồi khi này.

Nói môi của Phong chột rồi mong nhỡ son, nhìn rất gồ cam. Nói môi của Oanh cũng khat khao không kem. Rồi cánh tay to be vút kéo lên, kéo theo than ngời trắng treo, tròn tru sát lên. Con cái rồi to lơn của cô gái cùng cùng nhóp cùi xuống. Môi hơi tìm nhau. Rồi tiên là những nhóp chạm nhau hết quang, nhẹ nhàng, e ấp. Sau rồi là mảnh bao đàn, hai làn môi áp chặt vào nhau không rời, ngau ngiên, say sưa.

Kể cùng lại, một cặp trôi sinh trái ngời hoan toàn. Chẳng trái da dẻ mòn mang, liễu yêu rồi tô kia nâng le là một cô gái môi rùng. Con cô gái, vai u thòt báp, sức khỏe nhỡ trâu kia nâng le là một chàng trai môi rùng. Họ lại là một rồi trái ngời. Thế mà họ lại gặp nhau. Ấu cùng là tạo hóa an bài, cô sinh ra, là cô sắp rồi!

siet. Nang bop mạch vai chang, lam niem tòa rung rĩa.

Trong khue phong của nang bay giõ, ngoai tieng hôi thô va tieng cõ nhau nhop nhep của hai bo phan sinh duc nang công công, khong con tieng gì khac.

Hai bo phan cõ nhau rĩa, mot cai thì loi ra, mot cai thì lom vào, nen kho ma giõ cho nõ khoi mac vào nhau rĩa!

Cho nen sau mot hoi cõ sat, chung bõ chet vò trí. Va cai gì phai rĩa rĩa: cai dõng vat trang hong của Phong chõt rĩa vào trong am rĩa của Oanh.

Tuy mot chut thoi, cung rĩa lam Oanh rĩa sống ngõi lai: Nang rĩa. Ngõng mot lat, van Oanh trong vai tro chũ rĩa, nhích nhe tòng chut. Nhìn chang trai dõi thân mình, xinh rĩa, nho nhan nhõ mot vò thiên thân, nang thõng qua. Nang muõn ạp u chang, bao tron chang trong vong tay. Nang muõn cho chang tat cai. Nang se gang chũ rĩa, tang het cho chang. Nang ngõi day, quy goi tren thân ngõi chang. Dõng vat chang van con mac trong am hõ, chũ mot ít thoi, chũ rĩa khat thoi, nhõng van rĩa. Nang nhìn chang, noi:

- Phong, em muõn cho anh het, em cho anh het rĩa!

Anh mat Phong lõ mô nhìn nang:

- Anh cung lan rĩa!

Roi chang nham lai. Nang cui xuống. Nũ hơn hõ lai trao nhau.

Khi moi hõ rõi nhau, thì cung la luc nang thuc mong mình xuống. Tuy nang to lõn, nhõng lõ am rĩa nho, rat nho. Dõng vat chũ vào sau mot chut thoi, nhõng nang rĩa, rĩa lam. Can rang, nang nhut nhit ha the, rut ra rĩa lay hôi, roi nhõp xuống. Lam vai lan, nang quen või cõn rĩa.

Luc nang nhõp xuống lan nĩa, cam giac rĩa nhõ xe thõt. Nang khong ngõ mình cõ the lam rĩa chuyen rĩa. Nang rĩa cõ biet luc nang ha thân xuống, thì Phong cung nay cong ngõi len het cõ, dõng vat soat thang vào am cung của nang.

- Oi Phong, em rĩa, rĩa qua.... híc híc híc

Nang khoc. Tieng khoc ban rĩa nho nho, sau lõn dan. Cung või tieng khoc la cõ rĩa nhanh dan, rĩa cuong, bat chap rĩa rĩa. Bong nang bau chat vai Phong, roi ren, roi siet, roi cao cau. Nang lam viec rĩa trong cai nham mat rĩa me. Mat Phong bõ mong tay nang cao tray. Chang rĩa, nhõng roi trong cai rĩa rĩa cõ cai cam giac sung sõng ky bí khong the dien ta rĩa.

Oanh chuyen tõi cau cau sang tat tay, rĩanh vào mat, vào ngõc, vào tay, vào vai Phong. Chang oan mình ren siet, chang rĩa? Chang suyt xoa ren rĩa. Van xin. Nhõng rĩa khoai cam!

- Ah, hu ai da, hõ rĩa... a.aa.... Oanh, ngõng, a, Oanh... anh xin em... oi da... Oanh... hít ha ...

- Anh Phong! ghõ hu hu ... híc híc, hu hu... Phong... emhíc ...

Than hình trang muot của Phong bày giở nầy vet sôôt, mat bam, moi sổng veu. Những chàng cam thay sung sổng lam. Cái nầu mang nển khoai cam tot cung, con Oanh thì cỡ nển cuong cao cau, nhờ tra thu cho cái nầu vo bien do bờ xe rach man trình lúc này.

Nhập nỏ xau xe nhau của hai ngỗôi tang dan, nể rồi nể nển cao trao bang tieng thet va tieng ren rã cung lúc của cả hai ngỗôi. Coi lei Phong nể không giở nểôc nển giở neu chàng không bờ lam nầu nhờ the. Những không hieu tại sao cái nầu nể mang nển cho chàng cái sung sổng nầu nểi tuyet vôi không the nao quen nểôc.

Con Oanh? Sau khi xong viec, nang nam thiem thiep. Than the rai rồi. Ha the của nang va chàng nhay nhua mau va chat nhon. Hai ngỗôi met qua, không nhac noi than, cỡ nể vay ngu cho nển sang.

o O o

- Roi sao nểi moi chuyen the nao?
 - Sang day, moi sỡ be bang. Nang cham soc nang niu tao dể lam. Tao cung nểt nhen thay thổng nang that tinh. Tao ô nể nển trỏa môi ve. Nang nểa tao ve.
 - Ba ma may noi gì?
 - Tui tao noi doi la tao bờ nểnh! Thay nang cham soc, bao ve tao, ong ba thổng lam, chỏ nầu co de thi pham chính la.... nang!
 - Ha ha, may dể phan nểa chỏ, ai bieu! A con vui ca nể?
 - Tao nầu dam noi ai nầu, nểnh chỏu nểi chau bía cho tui no chỏ sao. Những không nểi tien, nang bu them cho tao, hì hì.
 - Roi sau nể?
 - Thì cồi chỏ con sao nểa? Bon nam sau nang ra trổng, tui tao lam nểm cồi. Cai vui nể cồ lam nểu nểu.
 - Nang van manh bao nhờ vay sao?
 - Noi that chỏ may thang cha nển ong tren nểi nay, kho thang nao qua noi nang mot nểm. Nang bờ chổng cuong dam nể!
 - Vay may? Sao may chỏu noi?
 - Tao a? Tao thì khac! Noi that vôi may chỏ tao cang bờ hanh ha, nểnh nểp bao nhiêu thì tao cang thích bay nhiêu. Va lai nang biet y tao, nen co chỏi lam cho tao vớa không bờ mat mat vôi nểng nghiep, vớa ... sổng.
- Noi xong, Phong vach ao cho toi xem. Vet han nể nể con nầy tren ngốc. Toi bao:
- Vay cha mac chổng khoi dam roi cha noi ôi.
- Phong cồi noi:
- Kho sổng gì không biet, những cai ay của nang van luon mum móm nhờ hoi lan nầu, bat thang em trai của tao len tien hoai. Hong tin may hoi noi coi!... ha ha ha
- Tieng cồi của hai thang ban than xin cham dốt cau chuyen ô nầy.

Het

Dieu Thu Thỏ Sinh

¹ Chơi nhau nểôc Hai Ba Trổng

² Tỏc lan nầy thỏ 3, cu nầy thỏ 8 (moi lan nầy 12 cu)

³ Ke chuyen nhìn len phu nể, thỏ la mat, dam bang mat, khac vôi "thu dam", tỏc dam bang tay.